

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

УДК 517.5

¹В. К. Репета, канд. фіз.-мат. наук²Л. А. Репета, канд. фіз.-мат. наук

НАБЛИЖЕННЯ ФУНКЦІЙ КЛАСІВ $\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}$ ОПЕРАТОРАМИ СТЕКЛОВА

¹Інститут комп'ютерних технологій НАУ, e-mail: iit@nau.edu.ua²Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут"

Досліджено поведінку верхніх меж відхилень (Ψ, β) – диференційовних функцій від операторів Стеклова як окремого випадку операторів вигляду $U_{\sigma}^{\Phi, F}$ в інтегральній метриці за допомогою інтегральних зображень цих відхилень від лінійних операторів.

Вступ

У теорії наближення функцій важливе місце займає задача наближення функцій заданого класу \mathcal{N} за допомогою фіксованого лінійного методу, що визначається нескінченною трикутною матрицею чисел

$$\Lambda = \|\lambda_k^{(n)}\|, \quad n = 0, 1, \dots, k = \overline{0, n}.$$

Суть її полягає у дослідженні величини

$$E(\mathcal{N}, U_n(\Lambda))_X \stackrel{\text{def}}{=} \sup_{f \in \mathcal{N}} \|f(\cdot) - U_n(f, \cdot, \Lambda)\|_X,$$

де $U_n(f, \cdot, \Lambda)$ – поліном, породжений деяким лінійним методом підсумовування рядів Фур'є; X – нормований простір; $\mathcal{N} \in X$ – заданий клас функцій.

На початку ХХ ст. С.Б. Бернштейн запропонував побудувати теорію наближення функцій, заданих на всій осі, яка вміщує теорію наближення періодичних функцій. Завдяки цій ідеї обидві теорії розвиваються і сьогодні, збагачуючи і доповнюючи одна одну.

Перші результати, що стосуються оцінок верхніх меж відхилень сум Фур'є від заданих неперервних функцій були отримані А. Лебегом у 1909 р., який довів, що

$$|f(\cdot) - S_n(f, \cdot)| \leq (\ln n + 3)E_n(f),$$

де $E_n(f)$ – найкраще наближення функції $f(\cdot)$ тригонометричними поліномами $T_n(\cdot)$ порядку, який не перевищує n у рівномірній метриці.

У 1935 р. А.М. Колмогоров встановив, що при $n \rightarrow \infty$ справедлива рівність

$$\begin{aligned} E(W_1^r, S_n)_C &= \sup_{f \in W^r} \|f(\cdot) - S_n(f, \cdot)\|_C = \\ &= \frac{4 \ln n}{\pi^2 n^r} + O\left(\frac{1}{n^r}\right), \end{aligned}$$

де $S_n = S_n(f, \cdot)$ – частинні суми Фур'є; W^r – клас 2π -періодичних функцій $f(\cdot)$, які мають абсолютно неперервну $(r-1)$ похідну, таку, що $\|f^{(r)}(\cdot)\|_C \leq 1$, $r \in \mathbb{N}$.

Дослідження були продовжені В.Т. Пінкевичем і С.М. Нікольським, які узагальнили результати А.М. Колмогорова на більш широкі класи: $W^r H_{\omega}$ та W_1^r , $r > 0$.

Ці дослідження поклали початок новому напрямку в теорії наближення функцій.

Постановка проблеми

У 1988 р. О.І. Степанцем уведено нові класи функцій $\hat{L}_{\beta}^{\Psi} \mathcal{N}$ [1; 2]. Для цих класів О.І. Степанцем було встановлено низку структурних та апроксимативних властивостей та знайдено зв'язок між множинами $\hat{L}_{\beta}^{\Psi} \mathcal{N}$ і множинами періодичних функцій $L_{\beta}^{\Psi} \mathcal{N}$.

Подальші дослідження верхніх меж відхилень

$$E(\mathcal{N}, U_n(\Lambda))_X \stackrel{\text{def}}{=} \sup_{f \in \mathcal{N}} \|f(\cdot) - U_n(f, \cdot, \Lambda)\|_X$$

пов'язані з заміною поліномів $U_n(f, \cdot, \Lambda)$ деякими аналогами лінійних методів підсумовування.

Наближення класів $\hat{L}_{\beta}^{\Psi} \mathcal{N}$ у рівномірній метриці за допомогою так званих операторів Зигмунда, Стеклова, Рогозинського вивчав М.Г. Дзімістарішвілі [3].

Поведінка верхніх меж відхилень функцій класів $\hat{C}_{\beta, \infty}^{\Psi}$ від операторів вигляду $U_{\sigma}^{\Phi, F}$ у рівномірній метриці вивчалась у працях [4; 5].

Мета дослідження – вивчення наближення функцій класів $\hat{L}_\beta^\Psi \mathcal{N}$ в інтегральній метриці за допомогою операторів Стеклова як частинного випадку операторів вигляду $U_\sigma^{\Phi, F}$.

Означення та допоміжні твердження

Будемо користуватись означеннями і позначеннями, уведеними О.І. Степанцем.

Нехай \hat{L}_p , $p \geq 1$ – множина функцій $\varphi(\cdot)$, заданих на всій дійсній осі P , які мають скінченну норму $\|\varphi\|_p$, де

$$\|\varphi\|_p = \sup_{a \in P} \left(\int_{-\pi}^{\pi} |\varphi(x+a)|^p dx \right)^{1/p} \text{ для } p \geq 1$$

і $\|\varphi\|_\infty = \|\varphi\|_M = \text{ess sup } |\varphi(x)|$, тобто $\hat{L}_\infty = M$.

Функцію $\psi(x)$ визначено так, що для $x \geq 1$ вона опукла вниз і зникає на нескінченності. Множину таких функцій позначено через \mathcal{M} . На проміжку $[0, 1)$ функцію $\psi(x)$ довизначено довільним чином, але так, щоб вона була неперервною для $x \geq 0$, $\psi(0) = 0$, а її похідна $\psi'(x) = \psi'(x+0)$ мала обмежену варіацію на проміжку $[0, \infty)$. Множину таких функцій позначено через \mathcal{N} .

Крім того, через F' позначено множину функцій, що задовольняють умову

$$\int_0^\infty \frac{|\psi(t)|}{t} dt < \infty.$$

Множина \mathcal{M} неоднорідна за швидкістю спадання до нуля її елементів. Тому О.І. Степанцем [1; 2] з неї виділено підмножини $\mathcal{M}_0, \mathcal{M}_C, \mathcal{M}_\infty$ і показано, що для функцій $\psi \in \mathcal{M}_C$ справедливі співвідношення

$$K_1 t |\psi'(t)| \leq \psi(t) \leq K_2 t |\psi'(t)|, \quad t \geq 1;$$

$$\int_\sigma^\infty \frac{\psi(t)}{t} dt \leq K \psi(\sigma), \quad \sigma > 1.$$

Для функцій $\psi \in \mathcal{M}'_0$, де $\mathcal{M}'_0 = \mathcal{M}_0 / \mathcal{M}_C$ справедлива нерівність

$$K_1 t |\psi'(t)| \leq \psi(t), \quad t \geq 1.$$

Для функцій $\psi \in \mathcal{M}_\infty$ виконується співвідношення

$$\psi(t) \leq \alpha(t) t |\psi'(t)|,$$

де $\alpha(t)$ – деяка функція, що монотонно спадає до нуля.

Для вивчення апроксимативних властивостей функцій класів $\hat{C}_\beta^\Psi \mathcal{N}$ і $\hat{L}_\beta^\Psi \mathcal{N}$ у працях [4; 5] використано оператори

$$U_\sigma(f, x, \Lambda) = A_0 + \int_{-\infty}^{\infty} f_\beta^\Psi(x+t) \times \\ \times \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \lambda_\sigma(v) \psi(v) \cos(vt + \frac{\beta\pi}{2}) dv dt,$$

які визначає сім'я функцій $\Lambda = \{\lambda_\sigma(x)\}$, неперервних для $\forall x \geq 0$ і залежних від дійсного параметра σ , де

$$\lambda_\sigma(x) = 1 - \frac{\Phi_\sigma(\sigma x)}{\Phi_\sigma(\sigma)} F_\sigma(x).$$

Функції f_β^Ψ називають (ψ, β) -похідними функції f .

Класи $\hat{L}_{\beta,1}^\Psi$ визначено так:

$$\hat{L}_{\beta,1}^\Psi = \{f : f \in \hat{L}_\beta^\Psi, \|f_\beta^\Psi\|_1 \leq 1\},$$

де $\|f_\beta^\Psi\|_1 = \sup_{a \in P} \left(\int_{-\pi}^{\pi} |f_\beta^\Psi(t+a)| dt \right)$.

Нехай $f \in \hat{L}_{\beta,1}^\Psi$ і перетворення Фур'є функції

$$\tau_\sigma(x) = \begin{cases} (1 - \lambda_\sigma(x))\psi(\sigma x), & x \in [0; 1], \\ \psi(\sigma x), & x \in [1; \infty) \end{cases}$$

сумовне на P , функція $\tau_\sigma(x)$ неперервна для $\forall x \geq 0$.

Нехай функція

$$\tau_\sigma^*(x) = \begin{cases} \sup_{x \geq t} |\tau_\sigma(x)|, & t > 0, \\ \sup_{x \leq t} |\tau_\sigma(x)|, & t < 0 \end{cases}$$

сумовна для $|t| > A$, де A – деяке число. Тоді

$$f(x) - U_\sigma^{\Phi, F}(f, x, \Lambda) = \\ = \int_{-\infty}^{\infty} f_\beta^\Psi(x + \frac{t}{\sigma}) \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \tau_\sigma(v) \cos(xt + \frac{\beta\pi}{2}) dv dt$$

майже у кожній точці x .

Наведемо допоміжні твердження [3].

Лема 1. Нехай функції $\tau_\sigma(x)$ неперервні для $x \geq 0$ і збігаються інтеграли

$$A(\tau_\sigma) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \left| \int_0^\infty \tau_\sigma(x) \cos(vt + \frac{\beta\pi}{2}) dx \right| dt.$$

Тоді справедлива рівність

$$E(\hat{C}_{\beta, \infty}^\Psi, U_\sigma(\Lambda)) = \sup_{f \in \hat{C}_{\beta, \infty}^\Psi} |f(x) - U_\sigma(\Lambda)| = A(\tau_\sigma).$$

Лема 2. Для функції $\tau_\sigma(x)$ і її сумовного перетворення Фур'є

$$\tau_\sigma^*(x) \in L(|t| > A)$$

при $\sigma \rightarrow \infty$ справедлива рівність

$$E(\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F})_1^{\wedge} = A(\tau_{\sigma}) + \gamma(\sigma),$$

де $\gamma(\sigma) < 0$ і

$$|\gamma(\sigma)| = O\left(\int_{|t| \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left|\int_0^{\infty} \tau_{\sigma}(x) \cos(xt + \frac{\beta\pi}{2}) dx\right| dt\right).$$

З цих лем випливає, що верхні межі відхилень $E(\hat{C}_{\beta,\infty}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F})$ і $E(\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F})_1^{\wedge}$ можуть відрізнятися одна від одної на величину, не більшу за порядок ніж

$$a(\tau_{\sigma}) = \int_{|t| \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left|\int_0^{\infty} \tau_{\sigma}(x) \cos(xt + \frac{\beta\pi}{2}) dx\right| dt.$$

Тому має місце співвідношення

$$E(\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F})_1^{\wedge} = E(\hat{C}_{\beta,\infty}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F}) + a(\tau_{\sigma}). \quad (1)$$

Співвідношення (1) дозволяє узагальнити результати, одержані для класів $\hat{C}_{\beta,\infty}^{\Psi}$ і операторів Стеклова, для класів $\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}$.

Розглянемо поведінку верхніх меж відхилень

$$E(\hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}, U_{\sigma}^{\Phi,F})_1^{\wedge} = \sup_{f \in \hat{L}_{\beta,1}^{\Psi}} \|f(x) - U_{\sigma}^{\Phi,F}\|_1^{\wedge} \text{ для випадку}$$

$$U_{\sigma}^{\Phi,F}(f, x, \Lambda) = S_{\frac{2\pi}{\sigma}}(\Lambda).$$

Оператори, що задані співвідношенням

$$S_{\frac{2\pi}{\sigma}}(\Lambda) = A_0 + \int_{-\infty}^{\infty} f_{\beta}^{\Psi}\left(x + \frac{t}{\sigma}\right) \times \\ \times \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} \lambda_{\sigma}(v) \psi(\sigma v) \cos(vt + \frac{\beta\pi}{2}) dv dt,$$

назвемо операторами Стеклова.

Оператори $S_{\frac{2\pi}{\sigma}}(\Lambda)$ задає сім'я неперервних

для $x \geq 0$ функцій $\Lambda = \{\lambda_{\sigma,r}(x)\}$, де

$$\lambda_{\sigma}(x) = \begin{cases} \frac{\sin \pi x}{\pi x}, & x \in [0; 1] \\ 0, & x \geq 1. \end{cases}$$

Метод Стеклова є насиченим і має порядок насичення n^{-2} .

Покладемо

$$\varphi(x) = x^2, F(x) = \frac{1 - \frac{\sin \pi x}{\pi x}}{x^2}.$$

Задані так функції задовольняють вимоги:

1. Функції $\varphi(x) \in \Phi$, тобто $\varphi(x)$ – неперервні для $x \geq 0$, монотонно не спадають, $\varphi(0) = 0$, $\varphi'(x)$ – неперервні для $x > 0$.

2. Функції $F(\cdot) \in H$, тобто для $x \in [0; 1]$ вони неперервні і обмежені разом з похідними другого порядку, $F(0) = \frac{\pi^2}{6}$, $F(1) = 1$.

З властивостей функції F випливає, що $\forall x \in [0; 1]$ справедлива рівність

$$F(x) = F(0) + F^*(x),$$

де $|F^*(x)| \leq Kx$.

При такому заданні функцій $\varphi(x)$ та $F(x)$ видно, що оператори Стеклова є операторами вигляду $U_{\sigma}^{\Phi,F}$. Тому до них можна застосувати ті самі міркування, що і при дослідженні операторів $U_{\sigma}^{\Phi,F}$.

Виведення основних результатів

Розглянемо випадок $\beta = 0$, оскільки при цьому відсутні інтеграли вигляду $\int_1^{\infty} \psi(x) \sin x t dx$. Зауважимо, що для $\beta = 2k$, $k \in \mathbb{Z}$

$$\cos(xt + \frac{\beta\pi}{2}) = (-1)^k \cos xt.$$

Тоді $(-1)^k f(\cdot) \in L_0$ за умови, що $f \in \hat{L}_{2k}^{\Psi}$, $k \in \mathbb{Z}$.

Теорема 1. Нехай $\psi \in F'$, $\varphi \in \Phi$, $F \in H$, $F^*(x) = F(x) - F(0)$ не змінює знак на відрізку $[0; 1]$. Функція $g(x) = x^2 \psi(x)$ – опукла вгору або вниз і не спадає для $x \geq 1$. Тоді для $\sigma \rightarrow \infty$ справедлива рівність

$$E(\hat{L}_{0,1}^{\Psi}, S_{\frac{2\pi}{\sigma}})_1^{\wedge} = A(\tau_{\sigma}) + O\left(\frac{3\psi(\sigma)}{\sigma} + \frac{1}{\sigma^3}\right).$$

Доведення. Виберемо функцію $\tau_{\sigma}(x)$ таким чином

$$\tau_{\sigma}(x) = \begin{cases} x^2 \psi(\sigma x) \frac{\pi x - \sin \pi x}{\pi x^3}, & x \in [0; 1], \\ \psi(\sigma x), & x \in [1; \infty). \end{cases} \quad (2)$$

У теоремі 1 [4] доведено сумовність $\hat{\tau}_{\sigma}(t)$ і показано, що $\hat{\tau}_{\sigma}(t) = O(1)t^{-2}$ для $t \rightarrow \infty$. Звідси випливає сумовність функції $\hat{\tau}_{\sigma}^*(t)$ для $|t| > A$.

Розглянемо величину $a(\tau_{\sigma})$, інтегруючи двічі частинами і враховуючи, що

$$\tau_{\sigma}(0) = \tau'_{\sigma}(0) = \tau_{\sigma}(\infty) = \tau'_{\sigma}(\infty) = 0,$$

маємо

$$\begin{aligned} a(\tau_{\sigma}) &= \int_{|t| \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left| \int_0^{\infty} \tau_{\sigma}(x) \cos xtdx \right| dt = \\ &= 2 \int_{t \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left| \int_0^{\infty} \tau_{\sigma}(x) \cos xtdx \right| dt = \\ &= 2 \int_{t \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left| -\int_0^{\infty} \tau'_{\sigma}(x) \frac{\sin xt}{t} dx \right| dt = \\ &= 2 \int_{t \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \left| \int_0^{\infty} \tau'_{\sigma}(x) \frac{\cos xt}{t^2} \right|_{\infty}^0 - \\ &\quad - \int_0^{\infty} \tau''_{\sigma}(x) \frac{\cos xt}{t^2} dx \Big| dt \leq; \\ &\leq 2 \int_{t \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \frac{1}{t^2} \{ |\tau'_{\sigma}(1-0) - \tau'_{\sigma}(1+0)| - \\ &\quad - \int_0^1 |\tau''_{\sigma}(x)| dx - \int_1^{\infty} |\tau''_{\sigma}(x)| dx \} dt. \end{aligned}$$

Розглянемо кожен доданок окремо.

З урахуванням того, що функція $x^2\psi(x)$ не спадає для $x \geq 1$ та $|\psi'(x)|x^2 \leq 2\psi(x)x$, маємо

$$\begin{aligned} |\tau'_{\sigma}(1-0)| &= (\sigma\psi'(\sigma) + \psi(\sigma)) \leq K3\psi(\sigma); \\ |\tau'_{\sigma}(1+0)| &= \sigma|\psi'(\sigma)| = \frac{\sigma|\psi'(\sigma)|}{\sigma^2} \sigma^2 \leq 2\psi(\sigma); \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \int_0^1 |\tau''_{\sigma}(x)| dx &\leq \int_0^1 |F'(x)\psi(\sigma x)x^2| dx + \\ &+ 2 \int_0^1 |F'(x)(\psi(\sigma x)x^2)'| dx + \int_0^1 |d\tau'_{\sigma}(x)| \leq \\ &\leq K(3\psi(\sigma) + \frac{1}{\sigma^2}); \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \int_1^{\infty} |\tau''_{\sigma}(x)| dx &= \int_1^{\infty} |(F'(x)\psi(\sigma x)x^2)'| dx \leq \\ &\leq K|\sigma\psi'(\sigma)|. \end{aligned}$$

Остаточно маємо

$$\begin{aligned} a(\tau_{\sigma}) &\leq 2 \int_{t \geq \frac{\pi\sigma}{2}} \frac{1}{t^2} K(3\psi(\sigma) + \frac{1}{\sigma^2}) dt \leq \\ &\leq K(\frac{3\psi(\sigma)}{\sigma} + \frac{1}{\sigma^3}). \end{aligned} \quad (3)$$

Враховуючи співвідношення (1) і (3), одержуємо твердження теореми.

Розглянемо більш загальний випадок $\beta \neq 0$.

Теорема 2. Нехай $\psi \in F'$, $\varphi \in \Phi$, $F \in H$. Функція $g(x) = x^2\psi(x)$ – монотонна для $x \geq 1$ та опукла вгору або вниз. Тоді для $\sigma \rightarrow \infty$ справедлива рівність

$$\begin{aligned} E(\hat{L}_{\beta,1}, S_{\frac{2\pi}{\sigma}})_1^{\wedge} &= \frac{\pi|\sin \frac{\beta\pi}{2}|}{3\sigma^2} \int_1^{\sigma} x\psi(x)dx + \\ &+ O(3\psi(\sigma) + \sigma|\psi'(\sigma)| + \frac{|\psi'(\sigma)|}{\sigma\psi(\sigma)} + \\ &+ \frac{1}{\sigma^2} + \int_{\sigma}^{\infty} \frac{\psi(x)}{x} dx). \end{aligned}$$

Доведення. Нехай функцію $\tau_{\sigma}(x)$ задано співвідношенням (2). У праці [4] показано сумовність функції $\hat{\tau}_{\sigma}(t)$, причому доведено, що $\hat{\tau}_{\sigma}(t) = O(1)t^{-2}$ для $t \rightarrow \infty$. Отже, для $|t| > A$

функція $\hat{\tau}_{\sigma}^*(t)$ сумовна.

У тій самій праці було отримано оцінку

$$\begin{aligned} E(\hat{C}_{\beta,\infty}, U_{\sigma}^{\varphi,F}) &= \\ &= \frac{2|F(0)\sin \frac{\beta\pi}{2}|}{\pi\varphi(\sigma)} \int_1^{\sigma} \frac{\varphi(x)\psi(x)}{x} dx + O(\psi(\sigma) + \\ &+ \frac{1}{\varphi(\sigma)} + \sigma|\psi'(\sigma)| + \frac{\sigma|\psi'(\sigma)|}{\varphi(\sigma)\psi(\sigma)} + \\ &+ \frac{\sigma\varphi'(\sigma)\psi(\sigma)}{\varphi(\sigma)} + \int_{\sigma}^{\infty} \frac{\psi(x)}{x} dx). \end{aligned} \quad (4)$$

Ця оцінка справедлива і для операторів Стеклова як операторів вигляду $U_{\sigma}^{\varphi,F}$.

Оцінку величини $a(\tau_{\sigma})$ легко отримати, використовуючи ті самі міркування, що й у теоремі 1.

Оскільки функція $g(x) = x^2\psi(x)$ монотонна, то

$$a(\tau_{\sigma}) \leq K(\frac{3\psi(\sigma)}{\sigma} + |\psi'(\sigma)| + \frac{1}{\sigma^3}). \quad (5)$$

Порівнюючи співвідношення (4), (5), бачимо, що порядок величини $a(\tau_{\sigma})$ менший, ніж порядок залишкового члена співвідношення (4).

З урахуванням рівності (1) та вибором функцій $\varphi(x)$, $F(x)$ одержуємо твердження теореми 2.

Теорема 3. Нехай $\psi \in \mathcal{M}_C$, $\varphi \in \Phi_1$ (тобто для всіх x справедлива нерівність $\varphi'(x)x \leq K\varphi(x)$), $F \in H$. Функція $g(x) = x^2\psi(x)$ – монотонна для $x \geq 1$ та опукла вгору або вниз. Тоді для $\sigma \rightarrow \infty$ справедлива рівність

$$E(\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}, S_{\frac{2\pi}{\sigma}})_1^{\wedge} = \frac{\pi |\sin \frac{\beta\pi}{2}|}{3\sigma^2} \int_1^{\sigma} x\psi(x)dx + \\ + O(\psi(\sigma) + \frac{1}{\sigma^2}).$$

Для $\beta \neq 2k$, $k \in \mathbb{Z}$ ця рівність забезпечує розв'язання задачі Колмогорова-Нікольського за таких умов:

$$1. \lim_{x \rightarrow \infty} x^2 \psi(x) = \infty, \quad \psi(\sigma) = O\left(\int_1^{\sigma} x\psi(x)dx\right)$$

для $\sigma \rightarrow \infty$.

$$2. \lim_{x \rightarrow \infty} x^2 \psi(x) = C, \quad C \neq 0.$$

$$3. \lim_{x \rightarrow \infty} x^2 \psi(x) = 0, \quad \int_1^{\infty} x\psi(x)dx = \infty.$$

Доведення цього твердження наводити не будемо, проте зауважимо, що воно повторює доведення відповідного твердження з праці [5].

Висновки

Вивчено наближення операторами Стеклова функцій класів $\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}$. Одержано оцінки верхніх меж відхилень $E(\hat{L}_{0,1}^{\psi}, S_{\frac{2\pi}{\sigma}})_1^{\wedge}$ і $E(\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}, S_{\frac{2\pi}{\sigma}})_1^{\wedge}$, що у деяких важливих випадках є асимптотичними рівностями.

Наведено умови, за яких асимптотична рівність для функцій $\psi \in \mathcal{M}_C$ і операторів Стеклова забезпечує розв'язок задачі Колмогорова-Нікольського.

Аналогічні результати можна отримати без використання операторів вигляду $U_{\sigma}^{\varphi,F}$, що значно ускладнить розв'язання поставленої задачі.

Наведені методи вивчення наближень функцій класів $\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}$ в інтегральній метриці можуть бути застосовані також для операторів Зигмунда та Рогозинського.

Список літератури

1. Степанец А.И. Приближение целыми функциями в равномерной метрике / Приближение целыми функциями на действительной оси. – К., 1988. – С. 3–41. – (Препр. / АН УССР. Ин-т математики; 88.27).
2. Степанец А.И. Классы функций, заданных на действительной оси, и их приближения целыми функциями // Укр. мат. журн. – 1990. – 41, № 1. – С. 102–112.
3. Дзимистаришвили М. Г. Приближение классов $\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}$ в метрике L_1 // Гармонический анализ и развитие аппроксимационных методов. – К.: Ин-т математики АН УССР, 1989. – С. 52–54.
4. Репета Л. А. Приближение классов функций $\hat{C}_{\beta,\infty}^{\psi}$ операторами вида $U_{\sigma}^{\varphi,F}$ // Ряды Фурье: теория и приложения. – К.: Ин-т математики АН Украины, 1992. – С. 105–111.
5. Репета Л. А. Приближение классов непрерывных функций операторами вида $U_{\sigma}^{\varphi,F}$ // Наближення класів неперервних функцій, заданих на дійсній осі. – К., 1994. – С. 16–35. – (Препр. / АН України. Ін-т математики; 94.5).
6. Новиков О. А. Приближение классов непрерывных периодических функций линейными методами. – К., 1991. – С. 3–38. (Препр./ АН УССР. Ин-т математики; 91.21).

Стаття надійшла до редакції 06.10.04.

В. К. Репета, Л. А. Репета

Приближение функций классов $\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}$ операторами Стеклова

Исследовано поведение верхних граней уклонений (ψ, β) -дифференцируемых функций от операторов Стеклова как частного случая операторов вида $U_{\sigma}^{\varphi,F}$ в интегральной метрике с помощью интегральных представлений этих уклонений от линейных операторов.

V. K. Repeta, L. A. Repeta

The approximation of the functions from the $\hat{L}_{\beta,1}^{\psi}$ classes by Steklov's operators

The behavior of the upper bounds of the deviations of the (ψ, β) -varied functions of Steklov's operators, which are the particular case of the operators of the form $U_{\sigma}^{\varphi,F}$ in the integral metric, was investigated using the integral representation of those deviations from the linear operators.